

Neuchâtel synes næsten mere beregnede paa at observere Kronometrenes end Stjernernes Gang. (Jfr. Rapport du directeur de l'observatoire cantonal à la commission d'inspection pour l'exercice de 1873. Neuchâtel 1874.)

De schweiziske Urmageres Bestræbelser have i de senere Aar navnlig gaaet ud paa at simplificere Konstruktionen og paa at fjerne overflødige Bestanddele. Vel fabrikeres der endnu mange komplicerede Ure, Ure, der give Oplysning om Datoen og om alt Muligt og Umuligt, Ure, der kun behøve at trækkes op hvert tiende Aar, Ure, der aldrig behøve at trækkes op (Optrækningen sker ved de Stød, der gives Uret, naar den, der bærer det, gaar) osv. Men det, man navnlig beflitter sig paa, er dog at levere Ure, der ere saa paalidelige Tidsmaalere som vel muligt, hvor det Nyttige og Smagfulde er forenet, men hvor det blot Løjerlige holdes borte. (Jfr. Hirsch: Rapport sur l'horlogerie. Schaffhouse 1874.)

Frankrig staar, som ovenfor anført, som Nr. 2 i Ur-fabrikation. Det producerer mange Lommeure (over 300,000 Stk.), navnlig i Juraegnen, der dog ikke ere særlig fortrinlige. Dets Specialitet er Taffelure; de franske Taffelure ere berømte. — England staar navnlig højt i Fabrikationen af Kronometre. — Amerika har søgt at skabe sig en Urindustri ved Hjælp af en Beskyttelsestold paa 30 pCt. — Tyskland har i Glas-hütte i Sachsen en ret betydelig Urfabrik, men er dog navnlig bekjendt ved sine verdensberømte Schwarzwälderure. (Jfr. Trenkle: Die Geschichte der Schwarzwälder Industrie. Karlsruhe 1874. Pg. 198—228, 286—90, — et Værk, der indeholder mange interessante Oplysninger om den højst mærkelige Schwarzwälderindustri.) — Østrig har ogsaa nogen Urindustri. Derimod fortjener Urindustrien i andre Lande ikke særlig Omtale.

Frankrigs Sparekasser udgjorde, i Følge nylig offentliggjorte officielle Meddelelser, d. 31 December 1873 508 Kasser, hvoraf 158 havde Filialer (10 Kasser over 10 Filialer), i Alt 682 Filialer. Saaledes var der i Alt 1190 Sparekassekontorer \approx 1 Kontor pr. 30,340 Beboere. Er der i Danmark 300

Kasser (efter Rubin er der endog «langt over» 300), kommer her omtrent 1 Kasse pr. 6000 Beboere, eller fem Gange flere end i Frankrig. I Frankrig findes 1 Kasse pr. 444 Kvadratkilometer; men de ere meget ulige fordelt over Landet. I de 508 Kasser taltes 2,079,196 Konti («livrets»), hvilket ogsaa er højst ubetydeligt i Sammenligning med det tilsvarende Tal i Danmark. 1873 var i Frankrig det første Aar efter krigsaaret, i hvilket der var Fremgang og ikke Tilbagegang. Paa 17,6 Beboere var der i Frankrig kun 1 Sparer, medens vi ovenfor saa, at hver femte Schweizer er Sparer, og i Danmark er Sparernes relative Tal neppe mindre end i Schweiz. Paa 1000 Franskmænd kom der 57 Sparere. Medens dette Forhold neppe kan kaldes glimrende, er det dog godt i Sammenligning med tidligere Tiders. Paa 1000 Beboere kom der

Aar 1835	4 Sparere	Aar 1851	17 Sparere
1840	11 —	1855	25 —
1845	20 —	1860	34 —
1847	21 —	1865	44 —
1848—49	16 —	1870	58 —
1850	16 —	1873	57 —

Sparerne havde d. 31 Decbr. 1873 et Tilgødhavende paa 535 Mill. Fr., hvilket gennemsnitlig giver 257 Fr. pr. Konto. Som vi ovenfor saa, var i Schweiz det tilsvarende Gjennemsnit 533 Fr. eller over det Dobbelte. I 1870 var det nævnte Gjennemsnit ikke lidet, nemlig 15,4 pCt. større, og i 1869 endog c. 30 pCt. større. I Sammenligning med tidligere Tider er der dog Fremgang. Paa hver Beboer kom der gennemsnitlig følgende Sparekapital:

Aar 1835	fr. 1,91	Aar 1851	fr. 4,46
1840	5,74	1855	7,67
1845	11,51	1860	10,47
1847	10,12	1865	13,20
1848—49	2,09	1870	17,51
1850	3,81	1873	14,82

Medens disse Tal ikke synes meget glimrende, maa det dog fremhæves, at Sparekasserne i Frankrig langt mere end hos os benyttes af fjerde Stand: 79,2 pCt. af samtlige Konti vare paa 500 Fr. eller derunder, og disse Konti havde gennemsnitlig en Størrelse af 110 Fr.

Vilde man fra Sparekassevæsenets Udvikling slutte til, hvad der virkelig opspares i Landet, vilde man for Frankrigs Vedkommende komme til et lidet heldigt Resultat. Men det gaar ikke an: Franskmændene ere jo tværtimod bekjendte for deres store Sparosømmelighed, og om end denne ikke er slet saa stor, som den har Ord for at være, saa er det dog sikkert, at der mellem Aar og Dag opspares store Summer i Frankrig. Men det turde ogsaa være sikkert, at der vilde opspares endnu mere, hvis Sparekassevæsenet var bedre udviklet. I flere Aar har derfor en Omordning af det staaet paa Dagsordenen, og i indeværende Aar fremkom der et Lovforslag om det, der dog blev forkastet, dels fordi Rouher forstod at blande Politik ind i dette rent økonomiske Spørgsmaal, dels fordi man ikke billigede en Bestemmelse om at sætte Indskudsmaximum op fra 1000 Fr. til 2000 eller 2500 Fr. Derimod var der Enighed om et Hovedpunkt i Forslaget, nemlig om § 1, der havde til Formaal at mangfoldiggjøre Sparekasserne, derved at der af Skatteopkræverne og paa Postkontorerne skulde modtages Sparekasseindskud. Da der findes 5400 «percepteurs des contributions directes» og 4200 «receveurs des postes», vilde Sparekassekontorerne paa en Maade blive forøgede med henved 10,000. Finansministeren vil nu sørge for, at Postkontorerne kunne modtage Sparekasseindskud, for at Frankrig kan faa den Forøgelse af Sparekasser, hvortil det unægtelig trænger.

Hundegalskaben i Danmark drev dennegang over uden at medføre større Ulykker. Skulde den komme igjen, kan det være godt at vide, at de Dødsfald, der foraarsages ved Bid af gale Hunde, ikke ere saa ganske faa. Af en Notits, der findes i det ny østrigske «Statistische Monatschrift», ses det, at der i de i det østrigske Rigsraad repræsenterede Kongeriger og Lande fra 1851 til 1873 er konstateret 919 Dødsfald som Følge af